

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 8. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krona, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratne inseriranje znaten popust.

Nemško razbojništvo v Celju.

Zadnji dve številki glasila celjskih Nemcev ste nagromadili cele kupe bujskanja proti Slovincem, katerih bistvo je znano prepričanje nemških Celjanov, da smejo storiti proti Slovincem vse, mi pa se ne smemo braniti.

Zadnja vahtarica naravnost pozivlja na dejanske napade Slovencev, ker smo mi pisali o naših milih someščanih — resnico! „Poiščite si sami zadoščenje!“ — kliče urednik „D. W.“, ki je ob prihodu Čehov pobijal svetilke na „Nar. domu“. In on pozna svoje čitatelje.

Sinoči, ponedeljek, ob 9. uri zvečer prihruje tropa celjskih razbojnikov in tolovajev pred „Nar. dom“, spremljana od štirih policajev. Vstopijo se pred vrata z vidnim namenom udreti v hišo in menda razbiti in pobiti vse. Hišnik je mogočna vrata zaprl, razsajalci kričijo heil, heil, heil in zakruli „Wacht am Rhein“. Ne vemo, če na prigovarjanje redarjev, šli so razsajalci, poleg katerih je bil videti znani ŕiha, ki je ob pevski slavnosti nekega odličnega Slovence s palico, okovano s svinčeno kroglo po glavi udaril, — po rotovski ulici do kavarne Merkur, od tam po Glavnem trgu skozi Gosposko ulico zopet pred „Narodni dom“ in zdaj je začelo grometi kamenje na šipe in cingljati steklo.

Navzoča dva policaja hudodelstva nista mogla (?) ubraniti in zaprt baje ni bil nikdo. To se je zgodilo ob kakih pol 10. zvečer. Šipe so debele in drage. Slovenci poznajo celjsko fakinažo od nekdaj in so zato že ob dovršitvi stavbe „Narodnega doma“ zavarovali vse šipe, tako da se povrne vsa škoda. — Noč poprej, od nedelje na ponedeljek, vlomili so nam dozdej neznan lopovi v pisarno g. dr. Vrečka tik okrožnega sodišča, skoro naravnost pred policijsko stražnico, in pobrali iz miznic okoli 150 K.

Dogodki kažejo, da celjska mestna policija ni kos svoji nalogi! Čudno pa je tudi, da sme nam nasprotno časopisje nekaznovano in brez ovire pozivljati svoje pristaše na boj proti Slovincem s surovo silo!

Ravno je 10. t. m. šest let od prihoda Čehov v Celje. To obletnico so slavili Nemci — po svoje. Dajemo pa vendar pomisliti njim, tudi gospodu županu Rakuschu, če so kaj pridobili s sirovim nasilstvom proti Slovincem. Nam se dozdeva, da ne! Pač pa smo se Slovenci od tedaj sem okrepili. Držimo se torej postavnih potov in škoda ne bo — naša!

Domače in druge vesti.

— **Dijaške štipendije.** Dotično naznanilo v „Domovini“ se v drugih listih ni natančno posnelo. Tako pravi eden časnik, da se delijo vse štipendije, katere imamo v Celju, samo dijakom iz sodnih okrajev: Gornji grad, Sevnica, Šmarje, Šoštanj in Vransko. To pa velja samo za cesarsko-jubilejske štipendije Južnoštajerske hranilnice v Celju zato, ker so imenovani okraji to hranilnico ustanovili. Razven teh štipendij pa se še oskrbuje v Celju „Spodnještajerska jubilejska ustanova“, katere kapital se je nabral iz darov in daje na leto okoli 1000 K za podpore, ki se smejo vsakemu slovenskemu dijaku podeliti, naj bo doma, kjer bodi. Prošnje za podpore iz zadnje imenovane ustanove se pošiljajo tajniku oskrb-

ništva, gosp. notarju Bašu, prošnje za štipendije „Južnoštajerske hranilnice“ pa njenemu ravnateljstvu, na obe strani do 20. t. m.

— **Velika narodna slavnost v Gornjem gradu** je kljub deževnemu vremenu sijajno uspela. Došla so narodna društva iz Savinjske doline in Kranjskega v tako mnogobrojnem številu, da so bili vsi pripravljeni prostori premajhni. Obširnejše poročilo o tej velepomembni in impozantni slavnosti prijavimo prihodnjic.

— **Iz Slovenjega Gradca.** V nedeljo, dne 6. avgusta t. l. se je vršila tukaj slavnost otvoritve „Narodne čitalnice“. Vkljub zelo neugodnemu vremenu je bila udeležba velika. Nemška stranka se je obnašala popolnoma mirno in dostojno, kar bodi posebno celjskim nemčurjem, posili nemcem, ter njih glavarju Jul. Rakuschu za vzgled. Celjske barabe naj se gredo učiti dostojnosti med Slovenjgrašče Nemce.

— **Tolovajstvo celjske fakinaže.** V istini se zdi, da smo Slovenci v Celju predani na milost in nemilost nemčurkim barabam, da smo obsojeni na nož. Vse strahote, tako slavljene celjske „nemške kulture“, koje edini znak je kol in kamen, smo celjski Slovenci zopet morali prestati v ponedeljek zvečer. Pokolje in ubojstvo, v teh dveh besedah je združena vsa barabska kultura celjskega mesta, kultura celjskih steklih psov, podlih renegatov. Dobro vemo, da so roparske pohode teh celjskih hord inscenirali znani nemčurški prvaki, ki tvorijo cvet celjske fakinaže, vemo, kdo stoji zdaj za to divjo druhaljo. Ob sinočnih strašnih dogodkih je celjska mestna policija varno čuvala razsajajočo tolpo, da se ni nikomur skrivil las; redarji, čuvaji javnega reda in miru, so hodili med razbojniki, ki so debelo kamenje valili v „Narodni dom“, a nikdo ni niti z mazincem ganil, da bi ustavil to nečuvno početje. Smeje so hodili med vrstami in dobrohotno govorili tollovajem, ki so pred njihovimi očmi bombardirali „Narodni dom“, naj se pomirijo. Celjski Slovenci si ob teh vnebovpijočih razmerah nismo varni življenja; zato je predvsem naša najnujnejša zahteva, naj se podrži celjska policija! To morajo uvideti vsi državni organi, da napram tem razbesnelim ljudem, ki uprizarjajo, kadar se jim poljubi, svoje krvave orgije, nismo gotovi svojega življenja. Okrajno glavarstvo v Celju pa nam mora dati na razpolago orožništvo. Saj naše avstrijsko državljanstvo nas vendar mora ščititi v tej pravni državi pred podivjanimi živinskimi instinkti blaznih in besnih ljudi.

— **Državnemu pravdnistvu.** V zadnjih številkah je „D. Wacht“ na najizzivalnejši način hujskala zoper slovensko prebivalstvo in ščuvala naravnost, naj celjsko „nemško“ prebivalstvo napade in potolče slovenski živelj. Zahtevala je nekakega zadoščenja za svoje ljudi; mi smo to vendar že povedali stokrat, da svojih someščanov, ki poznajo svojo čast in dostojanstvo, nismo žalili nikdar, ljudem pa, ki so že prodali svojo čast, svojo kri, ki so izdajice svojega naroda, tem časti vzeti ne moremo, ker je nimajo! „D. Wacht“ pa je na perfiden, gnjusen način izrabila to, klicala k samopomoči, kar je bilo državnemu pravdniku nedvomno znano. Temu gospodu mora biti tudi znano, da je po naših zakonih „Selbstwehr“ zaslepljenih nahujskancev pri nas prepovedana, celjski državni pravdnik mora vedeti iz prejšnjih let, kaj vse to provzroči, ako „D. W.“ na strupen način ščuva nizke instinke svojih privržencev, ki so zmožni vsega, vseh hudodelstev. To je moral državni pravdnik znati, in kljub temu, takorekoč pod njegovo zaščito je omenjeni list hujskal zoper slovenske meščane, kar je imelo za povod nocojšnje obžalovanja vredne izgrede. Državni pravdnik je dal „Freibrief“, da se je širilo hujskanje med celjskimi masami, pred očmi postave se je javno ščuvala narodnost zoper narodnost. — Zato sinočnih dogodkov ni kriv nikdo drugi, nego državni pravdnik sam, in Slovenci si bomo že vedeli

poiskati zadoščenja tudi od ministrov. Ta državni pravdnik pa, ki je tako očitno pokazal svojo nezmožnost, mora proč!

— **Celjska fakinaža v svojem elementu.** Slovenska gospodična nam piše: Sinoči, to je v ponedeljek večer, je bil pač marsikdo izvabljen na prosto po divjem in surovem kriku. Izvabljena pa je bila tudi pisateljica teh vrstic, meneča, da so vsi peklenščeki verige potrgali ter se zapodili v Celje iskat svojcev. S prijateljico sva stali pred okrajnim glavarstvom ter zrlji in poslušali to podivjano nemčurško druhal. Ogorčena in razburjena sem malo glasno opevala nemški karakter; — a čujte in strmite, neki „gospod“, ki sliši na ime Kos, me pozove k molčanju, češ da mi sicer da zausnico. Vprašala sem ga, kdo da je on, ki mi to ukazuje, a povedal mi tega ni, pač pa nadalje zahteval molk. Sedaj prav iz srca obžalujem, da ni izvršil „gospod“ Kos svojega žuganja, kajti njegova čeljust bi gotovo danes za spomin nosila nežne brčice navpič. Sicer me pa prav iz srca veseli, da sem slišala enkrat ponočno kosovo petje, — gotovo so bili tudi njegovi mladici zraven, katere je tako navdušeno od strani poslušal in ščitil. Vsem celjskim „nemcem“ pa čestita na tem mestu iz globine srca k tako častni straži (fakinaži) — akoravno bi tolpa divjih psov bila častnejša celjska Slovenka.

— **Za hrptom celjskih fakinov in barab,** napadalcev slovenskih hiš v Celju, so bili najvišji in najjimenitnejši gospodje celjske nemčurske družbe. Ti mogotci so jim kupili v hotelu „Stadt Wien“ cele hektolitre pive in sinoči se je kar zgrinjala črna masa pred hotelom kjer je žrla „Freibier“, odkoder se je potem pijana valila po mestu. Videli smo včeraj popoldne hoditi okolo hotela „Stadt Wien“ laškega Nemca, urha iz Starega grada, ki je z lokavim, zavratnim smehom na tipičnem kalabreškem obrazu, gledal okolu sebe. On in drugovi, ti so bili povzročitelji vseh kravalov. Tudi ostale Mefiste poznamo; naj bodo prepričani, da jim povrnemo!

— **Na adresu javne oblasti za varstvo imetja.** Vsled sinočnih atentatov celjskih poličnjakov na „Narodni dom“ in „Zvezno tiskarno“, smo prisiljeni opozoriti oblastva, katerih dolžnost je skrbeti za javni mir in red ter za varnost življenja avstrijskih državljanov, na dejstvo, ki je značilno za celjske razmere. Ob prihodu Čehov v Celje so navozili dan poprej mestni delavci cele kupe kamenja za potlakanje ceste pred vilo dr. Serneca; po noči je fakinaža porabila to kamenje za divjaški napad na slovensko hišo, kjer je potrla vse šipe, povzročila velikansko škodo, ter so bili v smrtni nevarnosti prebivalci omenjene vile. — Sedaj se je zvršil enak slučaj: Pri sinočnjem napadu na „Zvezno tiskarno“ sta padla iz roke neznanih hudodelcev samo dva kamna v zid; najbrže samo raditega, ker ga ni bilo več pri roki. Danes pa dovažajo mestni delavci neprenehoma skale in kamenje ravno pred „Zvezni dom“, zato je opravičen poziv, da oblasti store svojo dolžnost in zabranijo nadaljnje izgrede!

— **Tatovi v Celju.** Dvojen zločin se je zgodil te dni v Celju: sinoči zvečer je roparska tolpa napadla „Narodni dom“, da vlomi v posojilnico in hranilnico ter pokrade iz težkih blagajnu bankovce in drug denar, ki bi jako dobro služil nemčurkim mogotcem za zidanje nemške hiše. Pa so jih prepodili in polili s pomijami, nakar so roparji pokazali pete ter se vrgli na „Freibier“ v hotelu „Stadt Wien“. — Prejšnji večer pa so vlomili zločinci v pisarno dr. Vrečkota ter odnesli okrog 150 kron. Pisarna je oddaljena kakih 20 korakov od čuječe policijske straže; torej sta se pred očmi slavnega redarstva izvršila ta uloma. Sicer je pa en tat na sumu in zaprt, tudi druge razbojnike čaka roka pravice.

— **Drugi glavni kolovodja poličnjakov in banditov,** ki so v ponedeljek zvečer nalik nočnim čukom in vampirjem zlezli iz svojih brlogov ter šli na rop in ulom, je bil postopač, večni študent, v Celju znan pod imenom „Rauber B.“ Ta kreatura, ki tupatam, kar je sicer samoobsebi

umevno, piše v „Lajbzurnal“ propadle celjske soderge, je rujevola pred „Narodnim domom“ in se drla kot sestradan volk. V svoji paglavski predrznosti je silil celo v notranje prostore, a jo slednjič, moker kot miš, zunaj in znotraj, pobral prihuljeno v tusculum renegatov, v hotel Wien, kjer se mu je posrečilo, zopet enkrat se napiti.

— **Lopovstvo!** Glasilo celjskih renegatov, „D. Wacht“ zavija nesramno in lažljivo naša poročila o slaboglasnih slavnostnih dnevih nemčurskega Celja, ko so z perfidno lokavostjo zabijali železni klin v slovensko narodno telo. Omenjena lažnjiva cunjja hujška zdaj nemško meščanstvo zoper naš list in slovensko inteligenco v Celju. Izjavljamo javno in slovesno, da ni bil nikakor naš namen se le količkaj dotakniti časti naših nemških someščanov, zakaj napram poštenim članom katerekolisibodi druge narodnosti, ki nas pušče neovirane v našem narodnem razvoju, nimamo ničesar. Z vso ogorčenostjo pa nastopamo zoper one ljudi, ki so izdajice našega naroda, ki so prodali rodno kri in sedaj dan na dan taje svojo domovino. Naše najgloblje zaničevanje tem nestvorom, ki sedaj iščejo vsake najmanjše prilike, da oblatijo narod, iz katerega so izšli, da pljujejo na svetinje domovinske. Naše najgloblje zaničevanje tem ljudem, ki tvorijo celjsko renegatsko družbo; edino te smo hoteli žaliti!

— **Zob za zob!** Ko so prišli Čehi v poset k slovenskim svojim bratom v Celje, jih je celjska nemčurska drhal, ali inteligenca napadla s kamenji. To je bil pozdrav teh ljudi našim gostom, katere so na ta način krvavo, dobesedno vzeto — zakaj tekla je slovanska kri — razžalili. Po tolovajsko so prežali izza vseh voglov na nas, streljali na nas pod zaščito bajonetov, in kar presega vse meje, pljuvali so na slovanske dame. Mi smo pustili njihove goste popolnoma v miru, vključ vsemu izživljanju se ni vzdignila slovanska roka, edino v listu smo osvetlili to nečuvno divjanje nemčurske druhali. In sedaj bljujejo v svoji časnikarski cunjji gnoj in strup na nas, kličejo ogenj in peklo na pomoč, hujškajo svoje tolovajske bande, naj pokoljejo Slovence. Storite, kar hočete! Mi povemo še enkrat: Hoteli smo žaliti one ljudi, ki so svoj čas sipali kamenje na naše goste, da so bili v vedni smrtni nevarnosti, hoteli smo žaliti one fakine, ki so pljuvali na naše dame, hoteli smo žaliti one nemčurke, ki so hodile pred „Narodni dom“ osle kazat, jezike stegavat kot hijene in fige kazat kot opice! — Pozivljamo „D. W.“, naj to oznaní! Spoštujemo poštene svoje nasprotnike, a renegatje se nam studijo iz dna srca.

— **Celjski „slavnostni dnevi“**, ali nemčurska komedija na „konjskem britofu“ je našla odmeva po vseh zakotnih lističih; tam so ji pisali ditirambe kot o vsakem cirkusu, pohvalili posamezne slavnostne govornike, kot se pohvalijo klovní. Znan dunajski satiričen, jako ugleden in razširjen list, pa se dela neusmiljeno norca iz ilustriranim nemčurske družbe. Evo:

Cilli!

Vorm Vorstand Jaksch vom Schubertbund
Jüngst Bürgermeister Rakusch stund.
Herr Teppi, der hat präsiert
Und Herr Bfzewosky war gerührt.
Als da von echter deutscher Art,
die Cilli unverfälscht bewahrt,
Mit Pathos noch Herr Negri spricht:
Noch deutscher kann man wirklich nicht.
Takšna je hvala nepristranskih listov o tej velikanski komediji. Vse objektivno časopisje smeši neusmiljeno celjsko posilinemstvo, obstoječe iz vseh narodnosti, našemljeno kot sraka s pavovim perjem. Fej!

— **O nemčurski komediji v Celju.** so prinesli nekateri nemški listi, ki seveda ne poznajo vse nizkotnosti in lopovstva celjske nemčurske družbe, dolga poročila, polna bobnečih fraz in dolgoveznih tirad o „darežljivosti“ celjski. Dunajski „D. Volksblatt“ piše med drugim: „Iz nežnih damskih rok so se vsipale rože in venci na blažene pevce, in v njihovih rokah so se vobjajajo pozdravi nakopičili kot orjaške gore! Vsak je dobil zvrhano mero vencev in rož, in mnogi pevci so omahovali pod sladko težo.“ — Oj, to pa to! Lepo večerjo so dunajskim gostom pripravile celjske dame! Še celo iz poročila tega lista, organa nemške ljudske stranke zveni ironija in diabolsko roganje. — Vsi veliki ugledni dunajski listi pa so popolnoma zamolčali to velikansko „slavo“ celjskega nemčurstva, le obskurni, zakotni lističi trobijo neverjetne neumnosti v svet. — Zadnja „vahtarica“ piše: „Beim Abendessen im Hotel „Stadt Wien“ wurden herzliche Worte des Abschieds gesprochen und dann auf den Bahnhof gezogen. Potemtakem niso Celjani vlačili le utrujenih pevcev dunajskega „Schubertbunda“ po celem mestu, temuč vlekli so na kolodvor tudi „herzliche Worte des Abschiedes“! Pomilovanja vredni bebeci! Listič „D. W.“ „švefla“ nadalje v „duhovitem“ feljtonu: Savina izvira v kamniških Alpah in se izliva v Savo. Zadnje je edino, kar Savini ne moremo odpustiti.“ — To se pravi, da je vrhunec topoglavosti norčavega tepca!

— **Za „Nemško hišo“ v Celju** so naberačili že 180.000 kron. Največji prispevki so došli seveda od nemških javnih korporacij, katerim tudi

mi Slovenci davke plačujemo. — O tej nemški hiši krožijo po Celju razne, jako čudne govorice. Pripoveduje se, da bodo nemški prvaki osredotočili vse nemškutarsko javno življenje na to hišo, in na hotel Stadt Wien, ki je last prvakov. Onim nemškim gostilničarjem, ki so šli čez drn in strn za svojimi voditelji, kadar se je šlo proti Slovincem, in ki bodo z nemško hišo hudo udarjeni, iz srca privoščimo to zaslužno plačilo.

— **Celjski nemški maturantje** so izdali nekako Festschrift, katero so razdelili med Schubertbundovce. Iz te se zrcali nemška borniranost v kali in pa destilirana neumnost nezrelih mladičev. Zlasti si dovoljujejo neslane šale proti svojemu razredniku, ki jim ni dovolj hud hajlovec, in proti slovenskemu katehetu. Da se seveda ti prosvetlenci obdrgejo ob nauke vere, je umljivo ob sebi. Dunajski gostje so vsiljeno jim Festschrift proč pometali, Celjani sami pa jo skrivajo, ker se sramujejo oslarij svojih nadebudnih potomcev.

— **Skrbi celjskega meščana.** Glas iz občinstva: Pozivljamo „D. Wacht“, da prestavi iz „Domovine“ še tisto poročilo o strašanskem dolgu 420.800 kron, ki bo narastel na 800.000 kron, kadar bo gotova nemška hiša. Ali tega Nemci ne smejo vedeti? Od kod vzamejo denar za obresti, ali bo nesla hiša 32.000 kron na leto? Ali ne bo poloma? Jo li hoče nazadnje mesto sprejeti v svojo oskrbo in nam povišati doklade? Kaj za božjo voljo nas čaka!

— **Na Ostrožnem**, v vasi pri Celju, se vsako nedeljo radi zbirajo kmetje v raznih gostilnah, katerih je po številu 5. Ali bi ne kazalo ustanoviti kako društvo, kar bi vam, ljubi vaščani, več koristilo, ko gostilna? Vsaka gorska vas v Pohorju ima že izobraževalno društvo, zakaj v neposredni okolici celjski ne? Premišlujte! . . . Tudi druge vasi okrog mesta, zbudite se iz spanja! — Na Ostrožnem je tudi gnezdece par privandranih nemčurčkov. Ti bi se radi razkoračili. S svojim blebetanjem vedno žalijo narodni čut Slovencev. Tudi pride večkrat kakšna hajlovska družba iz mesta v gostilno „Zum Jäger“, da potem tuli in kruli po noči, ko si kmet želi počitka. Ali res mislite kazati svoje vsenemško kulturo s svojim vpitjem in vriščem kot Indijanci? To ste olikanci nemškega Mihelna!

— **„Narodni kolek“ na pismih.** Opetovano opozarjamo občinstvo na naredbo poštnega ravnateljstva, po katerem je treba za vsako pismo, kolekovano na adresni strani z narodnim kolekom, plačati kazni 14 vin, zato kolekujte pisma na zadnji strani, da se ne bo polnila državna malha na ta način z našimi sovci.

— **Porotno sodišče v Celju.** Za tretje porotno zasedanje v l. 1905 pri celjskem okrožnem sodišču je za predsednika izbran A. pl. Wurmser, predsednik okrož. sodišča, njegovi namestniki pa so dežel. sod. svetnika A. Gregorin, dr. H. Schäftlein in Ad. Kotzian.

— **Sankcioniran sklep štajerskega dež. zbora.** Cesar je sankcioniral sklep štajerskega dež. zbora z dne 6. maja 1899., s katerim se nvršča okrajna cesta II. razreda, ki vodi z železniške postaje Rečica na Paki po gornjegradskem okraju na kranjsko mejo na Črničcu, med okrajne ceste I. razreda.

— **Skušnja v šoli organistov v Celju.** Skušnja, katere se je udeležilo vseh osem tretjeletnikov, so prestali gojenci z dobrim, nekateri s prav dobrim uspehom. Radi odhoda učitelja g. dr. Jož. Somreka se je izpit iz liturgike moral vršiti 27. junija. Iz ostalih predmetov pa se je skušnja začela s tiho sv. mašo ob 7. uri dne 17. julija. Izpraševalo se je iz vseh predmetov. Iz latinščine in tajništva (učitelj g. dr. Vladimir Pegan), iz glasbene zgodovine in korala, iz občne glasbene teorije in o kontrapunktu. Teh predmetov in na orgljah je bil učitelj zaslužni vodja šole, g. Karol Bervar. G. učitelj Fr. Kranjc jih je zelo praktično skušal iz slovenskega in nemškega jezika. Na klavirju je imel skušnja z gojenci g. Korun, vodja narodne godbe v Celju. Odlikovali so se Zagažen, Zorinc in Kramaršič. Skušnja so bili vsi prav zadovoljni. Izrekla se je zahvala g. vodji glasbene šole in drugim g. učiteljem.

— **Iz Rajhenburga.** Tukaj se je 6. t. m. vršila slavnost, kakoršnih še ni videl naš trg. Priredilo je namreč semkaj izlet „Srpsko pjevačko društvo“ iz Zagreba, ter došlo sigurno nad 200 oseb, gospodov, gospa in gopic raznih stanov; uradnikov, trgovcev, obrtnikov i. dr. Žal, da se radi plohe, ki se je opoldne vtila, a kmalu zopet ponehala, veselica ni mogla vršiti, kakor se je nameravalo, na travniku samostana trapistov, ampak priredil se je v ta namen v zadnjem hipu prostor pred šolskim poslopjem. Tu se je zbralo poleg imenovanih odličnih gostov obilo število drugih po „Srpskem pjevačkem društvu“ povabljenih gostov iz Rajhenburga in sosednih krajev, osobito iz Sevnice itd. — Tu se je razleglo izborna, krasno petje „Srpskega pevskega zbora“, vmes se je oglašal tudi vrlo izvežban videmski mešan pevski zbor; napivalo se v navdušenih besedah bratskima narodoma, med drugimi: predsednik „Srpskega pevskega zbora“, g. dr. Stojanovič, naglašujoč slogu in medsebojno podporo tu

zbranih dveh bratovskih narodov proti potujčenju, in tukajšnji župnik, g. J. Cerjak, povdarjajoč, da je v prvi vrsti srbski narod odbijal s svojo krvjo turške navale, ki so pretili Jugoslovanstvu; z Mohorske gore je odmeval pok strelav; tam je svirala dična godba, ki je došla z izletniki iz Zagreba: osobito so nas očarale cimbele, tukaj še nepoznan instrument; tu se je pesalo v mnogoštevilni udeležbi „kolo“ in dokaj drugih plesov; tam je zagrebški mesar vrtel na drogih ter pekel na prostem 8 komadov svinj in jancev, ki jih je pripeljal iz Zagreba; o mraku smo občudovali prekraten umeten ogenj z divnimi raketami; temno noč je razsvetljevalo na stotine razobešenih lampijonov. — Zares čaroben prizor, ki so ga priredili ti velecenjeni, ljubeznjivi gostje. Zelo navdušeno pa je bilo poslavljanje na kolodvoru pri posebej naročenem vlakcu, ki je prišel ob 11. uri iz Zagreba, ter odpeljal drage in mile nam brate, ki so nas počastili s svojim sijajnim izletom. Slava jim in najprisernejši „Na zdar“!

— **Razmere na mariborski gimnaziji pred štiridesetimi leti in — sedaj.** Zanimivo je primerjati poročilo mariborske gimnazije za l. 1865. s sedanjim; nekaj podatkov, ki so povzeti iz „Novic“ 1865., priobčimo tukaj. Leta 1865. je bilo na mariborski gimnaziji 342 učencev, od teh 208 Slovencev (61⁰/₁₀₀), 111 Nemcev, 21 Slov.-Nemcev (nemčurjev, katerih tudi sedaj ne manjka, a se pristevajo Nemcem in 2 Italijana; letos pa je bilo dijakov 502, in sicer 342 Slovencev (68⁰/₁₀₀) in 150 Nemcev. Slovenščino kot prost predmet je obiskovalo l. 1865. 83 (75⁰/₁₀₀) Nemcev, letos pa le 32 (20⁰/₁₀₀). Značilno je tudi, da se je pred štiridesetimi leti poučevala v Mariboru poleg laščine (sedaj francoščine) tudi češčina, katere se je učilo 41 učencev; sedaj pa bi bila le misel na pouk češčine ali celo ruščine v obeh naših šolskih oblasti neodpušten greh!

— **Dobrna pri Celju.** V „Domovini“ smo čitali, da je „slavni dobrnski fajerber“ vrnil gasilnemu društvu v Gornjem gradu vabilo na slavnost, ker je bilo — slovenski pisano. Kaj ste vendar mislili, vrli Gornjegradčani, da ste se drznili kaj takega storiti?! Ali ne veste, da je pri našem „fajerberu“ vse „urgermanisch“ ali „ur-ur-ur-germanisch“? Njegov komandant je že menda tevtonske krvi, a sodrugi pri naši „deževni“, pardon! „požarni brambi“ niso matere Germanije sinovi, temveč slovenska mati jih je rodila in učila našega milega jezika. Kaj se bode te ponašali z nemščino, ko vam pa ta „špraha“ ne gre v glavo. Pa brez zamere, visokoleteči nemškutarčki!

— **Smrt v plamenu.** V noči od 3. na 4. t. m. so pogorela posestniku Hericu pri Ponikvah štiri poslopja. Ogenj se je tako hitro širil, da ni bilo mogoče skoraj nič rešiti. V plamenu je našel smrt tudi en človek. Hlapec je namreč spal v hlevu, se ni mogel več rešiti in je zgorel. Na gospodarja je padlo osmojeno bruno, ko je hotel rešiti živino iz hleva, ter ga težko ranilo. Posostnikov otroci so spali na senu, in jih je rešil nek 7leten deček. Zgoreli so vsi pridelki, 16 prašičev in več goved. Kako je ogenj nastal?

— **Iz Slovenske Bistrice.** Letos naši pohorski vinogradi prav dobro kažejo. Lani, ko smo po navadi le dvakrat škropili in drugokrat zaradi neugodnega vremena prepozno, posmodila je perenospora grozdje, da je večinoma začrnelo in odpadlo. To nas je poučilo in smo letos trikrat škropili, sredi maja in junija pred cvetjem in začetkom julija po cvetju. Dozdaj ni zapaziti nikjer perenospore in so trsi obloženi z obilnim zdravim grozdem. Tudi streljanje proti toči se je dozda dobro obneslo, dasi je bilo več prav nevarnih neviht in je toča na mnogih drugih krajih se vsula, v našem okolišču pa, kjer se strelja na štiridesetih streliščih, ni padala, da je ljudstvo popolnem prepričano o koristi te naprave. Prva huda nevihta je prihrula iz severa 17. junija in je toča padala pri Spodnji Polskavi, druga tudi iz severa 3. julija s točo od Maribora čez Pragarsko do Makol, Poljčan in Loč, tretja 13. julija s točo v Slov. goricah do Ljutomera in silno nevarna 22. julija, ki je naravnost proti našim goricam se vlekla, a ob severni meji strelišč se potegnila proti zahodu in močno škodo napravila od Oplotnice čez Zreče do Frankolovega in še dalje. Torej se ni izrečena poslednja beseda o streljanju proti toči. Le toliko je dokazano, da tam ne hasni, kjer je le nekaj strelišč in ni prave organizacije. Zopet se veliko piše o zavarovanju proti toči, a kdor je že sam kedaj bil zavarovan pri kakem društvu, ta se gotovo več ne bo zavaroval, ker nikoli ne dobi primerne odškodnine. Drugače bi bilo, ko bi dežela prevzela zavarovanje. V tem slučaju pa bi morala zavarovalnina biti prav različna, veliko višja za kraje toči podvržene. V pošteb bi se morala jemati statistika vsaj za poslednjih deset let in po tem določiti zavarovalnino. To je tako težavno vprašanje, da se ne bo lahko dalo rešiti. Saj tudi še nikjer niso poskušali vpeljati posilno zavarovanje proti toči.

— **Umrla je dne 6. t. m. gospa Alojzija Praunseiss**, veleposestnica v Št. Jurju ob juž. žel. v 62. letu svoje dobe. Pokojnica je bila iz velečislane narodne rodbine. Blag ji spomin!

„Svoji k svojim“.

„Svoji k svojim“, geslo lepo.
— Ko ne b'lo bi ljudstvo slepo. —
Sto jih čita, eden stori;
Prazni vsi so izgovori.

Pomanjkanje poslov na kmetih po eni in lahkeje in boljše obdelovanje polja in njegovih pridelkov na drugi strani prisiljuje našega kmeta k nabavi vsakovrstnih gospodarskih strojev. Taki koraki so v interesu kmetkega ali gospodarskega napredka ležeči in se morajo le priporočati in odobravati. V tem oziru se kaže tudi začetek solidarnega postopanja od strani kmetov, kar je tudi vesel pojav v kmetkem življenju; kajti le v slogi je moč. A kakor ga ni vina brez pelina, tudi v tem oziru ne morem pohvaliti kmetov brezpogojno in to zategadelj ne, ker pri naročitvi strojev prav nič ne upoštevajo gesla: „Svoji k svojim“, ampak naročujejo si stroje vseskozi od nemških, tujih tvrdk. Ta veliki nedostatek pa ne pade toliko na račun in krivdo kmetov samih, kakor na narodno lenobo, malomarnost in brezbriznost naročiteljev-agentov, kateri se rekrutirajo iz vrste „naših narodnjakov“. Taka narodna malomarnost in brezbriznost od strani takih oseb je neodpušljiva in tem zavrgljivejša, ker imamo Slovenci v tej stroki prav dobre, zanesljive narodne tvrdke, n. pr. Peter Majdič v Celju ali Josip Pfeifer v Hočah pri Mariboru, katerih naznanila vsak pozna, ki bere „Domovino“, a ne bom zgrešil tarče, če trdim, da marsikateri „naš narodnjak“ ni naročen na ta list in razume naše geslo: „Svoji k svojim“ — po svoje. „Svoji k svojim“ ga pretrese; srce tam je, kjer več nese! Tužna nam majka! Naše slovenske tvrdke pa opozarjamo s tem, da naj blagovolijo skrbeti za večjo trgovinsko gibčnost, in uspeh ne bo izostal.

— **Učiteljske vesti.** Štajerski dež. šolski svet je v seji z dne 27. julija izrekel priznanje nadučitelja na okoličanski ljudski šoli v Radgoni Jakobu Soukalu za njegovo dolgoletno uspešno delovanje. Nadalje je sklenil definitivno potrditi v službi dr. Antona Dolarja, pravega učitelja na c. kr. drž. gimnaziji v Celju z naslovom c. kr. profesor. Nadalje se je sklenilo razširiti štirirazrednico v Vidmu in petrazrednico. Nastavljeni so bili: za nadučitelja na ljudski šoli v Obrajni definitivni nadučitelj v Brezicah Engelbert Hinterholzer; za nadučitelja na ljudski šoli v Št. Ožboltu ob Dravi definitivni učitelj v Legnu, g. Mihael Slemenšak; za učitelja in šolskega vodjo na ljudski šoli v Št. Jerneju nad Muto, g. Mat. Rajh, doslej provizorični učitelj v Žasnu; za učitelje ozir. učiteljice so nastavljeni: g. Franc Nechutny, doslej definitivni učitelj v Konjicah za ljudsko šolo v Nemškem Landsbergu; za ljudsko šolo v Št. Petru pri Mariboru, definitivni učitelj v Št. Ilju na Turjaku, g. Rudolf Mencin; za ljudsko šolo v Čadramu proviz. učitelj v Šmartnem pri Litiji, g. Rudolf Pleskovič; za ljudsko šolo v Dobovi, definitivni učitelj v Idriji, g. Ludovik Potočnik; za ljudsko šolo v Laporju, ondodni provizorični učitelj, g. Avgust Kopriva; za ljudsko šolo v Lajtersbergu-Krčevini, definitivna učiteljica pri Sv. Marku pri Ptuj, gđc. Antonija Stupca; za ljudsko šolo pri Sv. Trojici v Slov. goricah, definitivna učiteljica v Podčetrtku, gospodična Henrijeta Berlic, na ljudsko šolo v Poljčanah, definitivna učiteljica v Rifniku, gđc. Jožefa Majzelj; za ljudsko šolo v Studencih pri Mariboru, ondodna suplentinja gđc. Štefanija Sieberer; za ljudsko šolo v Slivnici, definitivna učiteljica v Laporju, gđc. Terezija Zevnik; za ljudsko šolo v Laporju, provizorična učiteljica v Črešnjevcu, gđc. Milena Pavlič; za okraj pomožnega učitelja za politični okraj okolica Maribor je imenovan g. Henrik Schell, provizorični učitelj v Št. Lovrencu nad Mariborom.

— **Brežice.** Dne 6. t. m. je bila v cerkvi samostana oo. frančiškanov v Brezicah slavnostna maša povodom dokončanja poprave te cerkve, ki je bila zgrajena od Frankopancev v 16. stoletju. Sedaj je dobila okusnejšo zunanjo obliko. Pri maši je vodil vč. mestni župnik Jožef Mešiček imenitno petjo, pri katerem je sodeloval obče znan imeniten tenorist c. kr. šolski nadzornik Karol Pribil, ki je sedaj v Brezicah na počitnicah.

— **Brežice.** Grozne reči se dogajajo v Makedoniji, pa tudi v Brezicah. Dva trgovaška pomočnika in en slikar so šli v noči proti Savi. Naš slavn občinski tajnik s tajnim imenom Schalon in neomadeževani stražar Narad pa gresta za njim. Akoravno vse tri mladeniče dobro poznata, vpraša Schalon uslužbenca tvrdke Varlec, g. Žlindra, kdo da je in kam gre. Žlindra odgovori, da ga vendar pozna in imenuje svoje ime. To pa smatra tajnik Schalon za „froclarijo“, aretuje Žlindra in ga pelje v občinsko hišo. Vrh tega natolče mladeniča, da ga je bolela roka. Potem pa je Žlindra moral po 18 urni ječi iti pred sodnijo, berite in strmite, „radi javnega nasilstva“. Seveda je bil takoj oproščen, na kar se je podal k zdravniku, ki je konstatoval poškodovanje ustnic. Slovenci niso varni pred mestnim pisarjem. Žlindra je bil protipostavno aretiran, in naj bi bil potem še zločinec! Zakaj je bil Žlindra aretovan? Zato, ker je bil znani „Ohrfeigemann“ Pajdaš radi njega sodnijsko kaznovan zato ga zalezuje policija, a moža ki je zažgal račune

fajerberske blagajne in krajnega šolskega sveta, tega ne zalezujejo. Politična oblast pa drži roke križem — zakaj neki?

— **Iz Sevnice.** Prošlo nedeljo so imeli sevniški nemškutarji svojo „šulferajnsko“ šolsko veselico. Letos je na njihovo veliko žalost ta „pomenčevalna“ slavnost prav kilavo izpadla. „Graz. Tagblatt“ je za to veselico strašansko agitiral, samo da bi jih več prišlo na to veselico. Toda letos se jim je vse izkazilo. Nobenega gosta ni bilo razven par sevnških nemškutarjev. Nekaj godcev, je bilo ki so pa tako grozno krulili, da so se človeku kar lasje ježili. Gospa Žičkarjeva je imela ondi paviljon za jestvine in pijačo. Na vprašanje, zakaj ne jemlje pivo iz zaloge delniške pivovarne, je odgovorila, da gospodje nemškutarji nečejo tega piva, ker je — slovensko. Slovenski obiskovalci gostiln naj bi povsodi zahtevali samo pivo delniške pivovarne, kajti vse drugo je — nemško. Toraj je vsakega zavednega Slovenca dolžnost, da zahteva povsodi delniško pivo ki je letos bolje nego puntigamsko. Kar se pa tiče slovenske šolske veselice bi pa Sevnčanje lahko nekaj žrtvovali. Samo njihova nemarnost je kriva, da nimamo vsako leto svoje veselice.

— **Sv. Andraž v Slov. gor.** Veselica našega bralnega društva dne 30. julija se je v vsakem oziru prav vrlo obnesla. Vse pevske točke so uspele povoljno, pa tudi naši diletantje so rešili svoje naloge dobro, dvodejanka „Kateri bo?“ igrala se je gladko in — zabavno. Prijetna dolžnost nas veže, da se tem potom javno zahvalimo vsem cenjenim gostom, ki so nas tako mnogobrojno počastili s svojo udeležbo iz Ptuj, od Sv. Vida, Bolfenka, Antona, Lovrenca, Urbana, Lenarta, Benedikta in Trojice. Osobito smo si šteli v čast videti v naši sredi zopet dalekokošlanega g. svētnika iz „Črmlje“ in g. župnika od Sv. Bolfenka, kakor tudi drugo imenitno gospodo iz Ptuj in sosednih župnij. Kljub skoraj neznosni vročini prihiteli so k nam, kar potrjuje, da so nam naklonjeni ter da vedó ceniti pomen bralnih društev in narodnih veselic. Bodi vsem izražena za doprinešene žrtve najsrčnejša hvala! — Z veseljem tudi konstatujemo, da se je letošnje veselice udeležilo mnogo večje število domačinov nego lanskoletne. Vsi, ki še niste udje bralnega društva, poslužite se čim prej duševnih zakladov, ki leže zakopani v dobrih knjigah — raje danes nego jutri!

— **Pri Sv. Janžu na Dravskem polju** priredi dijaštvo dne 20. avgusta na senčnatem vrtu g. Sel-a ljudsko veselico. Uprizorila se bode veseligr „Zmešnjava nad zmešnjavo“, igral bo de mači tamburaški zbor in še marsikatera druga zabava se bode nudila dobrodošlim gostom. Pridite v mnogobrojnem številu od bliza in daleč ter pokažite, da še dolgo ni zamrl narodni čut ob pritisku „Štajerca“, ki ima žalibog baš tukaj precejšnje število pristašev-zasleplencev“.

— **Samomor pod brzovlakom.** Dne 3. t. m. ponoči je skočil litograf okrožnega sodišča v Mariboru Franc Krois pod brzovlak tik pred dravskim mostom v Mariboru. Brzovlak ga je grozno razmesaril. Odtrgal mu je glavo, levo nogo mu zlomil, desno mu popolnoma zmečkal. Vlak ga je vlekel kakih 60 metrov seboj. Službojoči čuvaj Ivan Buhak ga je našel in takoj stvar postajnemu načelniku naznanil. Našli so še na stroju v Mariboru dele razmesarjenega telesa. Bil je slaboumen in tudi z ženo se nista razumela, zato se je sam usmrtil.

— **Griža se hudo razširja v okolici Št. Ilja** v Slov. goricah. Umrlo je že več otrok, sedaj se je pa tudi že odraslih prijel. Poskrbelo se je, da se ta nalezljiva bolezen kolikor mogoče omeji in hitro odpravi.

— **Ogenj** je napravil v okolici Slovenjega gradca posestniku Fr. Repniku nad 3000 kron škode.

— **Samomor v bolnišnici.** V graški bolnišnici si je prerezal vrat 30letni mizarski pomočnik Peter Tomanič. Pazniki so opazili dejanje šele, ko se je Tomanič zgrudil in umrl.

— **Velik vihar** je hruel v nedeljo popoldan nad Gradcem. Po drevoredih je lomilo dreveje, raz strehe trgalo opeke; škoda je precejšnja. Tudi več ljudi je bilo nevarno ranjenih.

— **Velik požar.** Iz Lipnice se nam piše: Dne 4. avgusta popoldne pogorelo je v vasi Gornji Tilmič petnajst hiš, med njimi poslopje Schallhammerjevo in njegov veliki mlin. Človek se nobeden ni ponesrečil. Rešili so samo nekaj živine, a drugega nič, ker je bilo vsled vetra vse naenkrat v ognju.

— **Umril je slovenski slikar, Anton Azbe** v Monakovem. Bil je eden najboljših slovenskih slikarjev svetovne slave. Svoj atelier je imel krasno urejen v Monakovem, kjer je imel tudi svojo slikarsko šolo. Vest o njegovi smrti je prišla nenadejano.

Politični pregled.

— **Gautschevo ministrstvo.** Dolgotrajna Gautscheva želja je, da bi se izpremenilo njegovo ministrstvo v parlamentarno. A na najvišjem mestu so sklenili, da se ne ugoditi tej želji, ker ji

nasprotuje mnogo poslancev in tudi drugi krogi. Gautschevo ministrstvo ostane kot nadaljevanje Körberjevega ministrstva brez Witteka na čelu uprave.

— **Državni dolg.** Avstrija ima 5.790.000.000 kron dolga. Letne obresti znašajo 375 milijonov kron!

— **Hrvatske zahteve.** Sredi tekočega meseca se ima vršiti shod vseh hrvatskih poslancev iz Dalmacije. Na tem shodu se bode nastopilo proti sedanjim političnim odnošajem med Avstrijo in Ogrsko, dalje kje in kdaj bo sestanek s hrvatskimi poslanci. Predlagajo, naj bi se potem sestavil odsek, ki naj določi zahteve hrvatskega naroda: 1. Združitev Hrvatske z Dalmacijo; 2. finančna neodvisnost in 3. ban se imenuje po navetu hrvatskega sabora.

— **Razmere na Ogrskem.** Na Ogrskem se je vlada nekoliko sprijaznila z socijalisti. Listi javljajo, da namerava minister za notranje zadeve Kristoffy, predložiti ogrski zbornici dne 15. septembra volilno reformo, z katero se upelje občno volilno pravo. S tem predlogom misli vlada pridobiti si simpatijo pri ljudstvu in spodbiti vpliv opozicijskih strank. Socijalisti so v nedeljo imeli shod v Budimpešti, katerega se je udeležilo okoli 20.000 delavcev. Po shodu so socijalisti demonstrirali po ulicah za občno volilno pravico. Ogrski ministri so se razšli po raznih kopeljih. Pričakuje pa se z veliko napetostjo otvorjenje ogrske zbornice dne 15. septembra, ker takrat se začne prava borba med vlado in koalirano opozicijo, katera tvori večino zbornice. Liberalna stranka na Ogrskem propada, ker mnogi poslanci izstopajo iz kluba liberalcev ter se pridružijo drugim političnim strankam.

— **Rusija.** Vsled zadnjih nemirov na Ruskem je zaprtih nad 100.000 oseb. Ječe so prenapolnjene. V Sibirijo jih ne morejo tirati, ker manjka vojakov za prevoz. V mornariškem ministrstvu v Petrburgu se je zgodila strašna eksplozija. Več zgradb je porušenih. Prvega avgusta se je pričela se, a ruskega kronskega sveta; povabljenih je 45 odličnih oseb. Vrši se posvetovanje o izpremenjenem ustavnem načrtu. Car želi, da bi mogel že na rojstni dan prestolonaslednika, t. j. 12. t. m. razglasiti novo ustavo. V Rusiji je krenilo nekoliko na bolje. Po sestanku carja z nemškim cesarjem Viljemom II. je rogoviljenje upornikov in političnih strank na ruskem manjše. Tu pa tam se oglašajo še nemiri in ti le proti judom, katere menda držijo ruski kmetje in delavci za prave krivce vse nesreče.

— **Anarhija v Makedoniji.** V solnškem vilajetu vse vre, Turki so ubili več kot 17 Srbov in pet žena, Grki so ubili bolgarskega popa v Mesimeru, Bolgari pa 12 makedonskih kmetov, 2 ženi, 2 otroka in zapalili celo vas Građešnico. Vstaši se med seboj pobijajo. Bolgarska četa je ubila 40 Grkov, turški vojaki pa nesložne ljudi še huje tlačijo in onečaščajo žene. Vojaki odločno zasledujejo čete. Bolgarske čete nazadujejo, celo ljudstvo jim ni naklonjeno in je zbegano. V Vodenu je revolucija, vojaki pobijajo ljudi, da je strah. Mnogo hiš je zgorelo. Nad 1000 prebivalcev je pobegnilo.

Rusko-japonska vojna.

Japonski vojaki, ki sedaj operirajo med Harbinom in Vladivostokom, ne pripadajo nobeni izmed petih armad, ki jim poveljuje maršal Ojama, temuč se je zopet ustanovila nova japonska armada iz novqustanovljene 15 in 16 divizije, tako da šteje Japonska dandanes 22 divizij.

Na bojišču. Kitajci, ki prihajajo iz krajev, zasedenih od japonskih armad, pravijo, da je okužen ves zrak, kjer stoji petero japonskih armad, vsled neštevilnih mrtvih trupel človeških in živalskih. — Trupla so bila večinoma le malo zasuta ali pa so kar ležala na zraku. Vsled neznošne vročine in dežja so začela trupla grozno gniti. Japonci zakrivajo kolero in kugo, ki je nastala med njimi.

„Daily Telegraph“ poroča iz Moji: Rusi imajo v Mandžuriji 20 armadnih zborov, vsak ima dve diviziji po 15.000 mož. Vseh topov je 800. Iz Rusije dohajajo vedno novi topovi. Linevičeva glavna sila je postavljena v črti od Pahmenhena do Chanhuna. Linevič je zelo delaven. Doslej še ni močnega deževja. V Mandžuriji osredotočujejo Rusi svoje čete proti japonskemu središču. Prednje straže so ponekod oddaljene ena od druge komaj 1000 metrov.

Iz Petrograda se poroča: Ni možno več upati miru. Utis je tak, da bi se tukaj smatralo kakor nesrečo, tudi ako bi se sklenil mir na razumni podlagi.

„Rus“ razpravlja o miru ter pravi, da je sklenitev miru popolnoma nemogoča stvar, ako so japonski mirovni pogoji res taki, kakor je izpovedal legacijski tajnik Sató. — Tudi „Novoje Vremja“ in sploh merodajni ruski listi izražajo zelo slabo upanje, da bi se mir sklenil, ker Rusija ne bo hotela plačati vojne odškodnine. Pa tudi ruska armada je sedaj splošno proti miru ter pripravlja veliko manifestacijo v prilog vojni.

Ruski sprednji voji prodirajo proti reki Tumen. Sovražni armadi se že nahajata v strelni daljavi. Velika bitka je v najkrajšem času neizogibna.

Rusi na Sahalinu so se vdali 31. m. m. zbog tega, ker so jim pošla zdravila za ranjence. Japonci so pred kapitulacijo zahtevali izročitev vseh spisov vojne in civilne uprave in vladnih poslopij. Ker so se Rusi uklonili tej zahtevi, je bila kapitulacija dovršena.

Raznoterosti.

— Koliko zlata se dobi v enem letu na zemlji? Pretečeno leto se je po celem svetu našlo zlata za 1645 milijonov kron. Največ se ga je našlo v Avstraliji, namreč za 403 milijone, v Zjedinjenih državah za 397 milijonov, v Transvalu za 366 milijonov. Evropa je glede zlata najsiromašnejša, ker se je dobilo v njej, in sicer na Ruskem, le za 106 milijonov kron zlata.

— Od učenca do milijonarja. V Kaliforniji je nastopil nov milijonar, 21letni Walter Scott, ki je bil poprej učenec v zlatih rovi. V „dolini smrti“ je slučajno našel zlato in srebrno žilo. Imel je toliko pameti, da je svojo iznajdbo zamolčal toliko časa, da je mogel kupiti oni del zemlje. Strokovnjaki so cenili njegovo najdbo na 10 milijonov dolarjev. Neka družba mu že sedaj ponuja pet milijonov, a on zahteva 20 milijonov. Sedaj potuje po Ameriki in pridno razsipava denar. Samo za vožnjo izmeče več tisoč dolarjev.

2 učenca

sprejme takoj **Ivan Rebek**, stavbeni in umetni ključavničar v Celju. (372) 3-3

Učenca

s primerno dobro šolsko izobrazbo, sprejme takoj z dobrim pogojem **IVAN MEKE**, trgovec v Hrastniku. (383) 5-2

Ravno tam se sprejme popolnoma izurjena

prodajalka

zmožna slovenskega in nemškega jezika; plača po dogovoru.

Slav. občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzel

gostilno „pri divjem možu“
(„zum wilden Mann“) (380) 3-2

v Spodnji Hudinji pri Celju

v lastno oskrb. Zagotavljam p. n. občinstvo, da bodem vedno postregel z izvrstno pijačo in jedili.

Velespoštovanjem

Franc Kok, gostilničar.

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje žganja
vseh vrst v skladišču.

Demetrij Glumac, kotlar
Celje, Graška cesta št. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kakor za vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd. paro- in vodovode v bakru in železu. (238) 50-26

Loterijske številke.

Trst, dne 5. avgusta 1904: 44, 11, 41, 64, 9.
Linc, " " " " 4, 76, 32, 82, 11.

Samostojnega, solidnega in dobro izvežbanega, posebno v manufakturni stroki izurjenega

trgovskega pomočnika

(387) sprejme trgovina z mešanim blagom 3-1

L. HUDJEK, Krapina.

Pri profesorju v Mariboru dobita za (388) 5-1 prihodnjo šolsko leto

1-2 dijaka

stanovanje in hrano.

Naslov **A. B.** poste restante Maribor.

Poštna upraviteljica

se sprejme pod jako ugodnimi pogoji za c. k. poštni urad:

Polzela v Savinski dolini.

(382) 3-2

Ženitna ponudba!

Mladič sem star 33 let katoliške vere, samec, in imam premoženja deset tisoč kron v gotovini in posestvu, ter bi se rad oženil z deklico ali pa z vdovo, katera bi imela gostilno ali pa kako trgovino. — Ponudbe naj se pošljejo na upravništvo „Domovine“ pod šifro **A. K. 100**, v Celju.

Učence

za umetno kamnoseško obrt sprejme pod jako ugodnimi pogoji

V. Čamernik
kamnoseški mojster v Celju.

Kuharica

katera razume tudi gospodariti, se takoj sprejme v trajno službo pri pošteni, dobri hiši v Savinski dolini. — Več pove upravništvo „Domovine“.

SLOVENSKA BRIVNICA!

Čast. duhovščini in slav. p. n. občinstvu vljudno naznanjam, da sem otvoril v sredo, dne 2. avgusta 1905 v Celju, Graška ulica št. 22 (v hiši gosp. Anton Kolenca) popolnoma na novo urejeno

brivnico.

Pri svojem že večletnem samostojnem delovanju pridobil sem si toliko priznanja in izvežbanja, da zagotavljam čast. duhovščini in slav. p. n. občinstvu solidno in točno postrežbo po najnižjih cenah. Priporočujoč se za najmnogobrojnejši poset ter blagohotno podporo, znamujem

velespoštovanjem

Rudolf Anderwald, brivec.

(379) 3-2

Original **SINGER**
Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove,
birno itd. so

Singerjevi šivalni stroji

za domačo porabo in obrtne svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica št. 8. (152) — 34